

Forslag forkasteligt og principstridigt, sige, at det er noget af det glædeligste, jeg har oplevet i mit Liv, at vi her i Dag staa med Udsigt til at kunne gennemføre et saadant Lovforslag med et saadant Indhold som dette. Her have vi nu kæmpet i 30 Aar for at naa til en Formue- og Indkomstskat, noget, som man har i de fleste Lande rundt omkring os. Vi have kæmpet i 30 Aar forgæves — vi have nok enkelte Gange faaet noget vedtaget, men det indeholdt ikke det Princip, som i Almindelighed antages for at være retfærdigt og billigt. Her staa vi i Dag med et Forslag, som om faa Øjeblikke vil blive vedtaget, med et saadant Indhold, at jeg er temmelig sikker paa, at det ogsaa vil blive vedtaget i det andet Ting, vi staa med et Forslag om en Beskatning paa det retfærdigste Grundlag, jeg kender. Saa stor er Modsætningen mellem det ærede 6te Medlem for 2den Kreds og mig. Vi have jo ellers drøftet denne Modsætning med hinanden tidligere, ikke saa meget det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, men derimod den sædvanlige Ordfører for dette Mindretal, det 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), som, saa vidt jeg ved, er fraværende i Dag. Det er overflødigt nu paa Sagens sidste Trin at komme ind paa at gentage Diskussionen.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Danneskjold-Samsø) udtalte sig dernæst om det forkastelige i, at man tager Hensyn til Tienden ved denne Sags Behandling, at man paaregner det Beløb af 1,650,000 Kr., som skulde dækkes ved disse Skatteløve af Hensyn til Tiendeloven. Jeg vil i den Anledning blot sige to Ting. For det første er det jo vitterligt for os alle, at det har været opstillet, jeg kan gerne sige lige fra først af, som det, vi burde stile efter, at opnaa finansiel Balance, ikke for Statskassen, men paa den samlede Skattereform, saaledes at Statskassen ikke kommer til at afgive noget nævneværdigt ved den. Det har været vitterligt for os alle, paa det Grundlag have vi forhandlet den hele Vinter, og jeg kan gerne sige, at det, der har forvoldt os de fleste Vanskeligheder ved at naa det Resultat, som vi staa med i Dag, som vi ere saa lykkelige at staa med i Dag, har netop været denne finansielle Balance. De 1,650,000 Kr. i Anledning af Tienden ere os saaledes ikke ubekendte. Men jeg forstaar ikke det ærede Mindretals Betragtninger over det urimelige eller det forkastelige heri, naar det ærede Mindretal — ikke den ærede Taler, men det ærede

Medlems Meningsfæller — ved andre Lejligheder, særlig ved Finanslovens 1ste Behandling, har udtalt sig meget stærkt om det forkastelige i at vedtage Love, som kræve store Pengeudgifter, uden at vide, hvor Pengene skulle komme fra. Hvor skulle Pengene komme fra, spørger man, det skal man jo dog se paa, det, som er særlig af Vigtighed, er at skaffe Penge i Statskassen. Det har det ærede Mindretal betonet i saa stærke Ord som muligt, og jeg er for saa vidt enig med det ærede Mindretal i, at det, der bør stiles efter, er at faa Finanserne nogenlunde ordentlig paa Fode. Jeg mener, at vi have behandlet disse Skatteløve her med det Hensyn for Øje, og at vi gennem denne Behandling have givet et Bidrag i Retning af at naa til en nogenlunde gunstig Stilling for Statskassen. — Det rimer ikke godt med disse Betragtninger, som ogsaa det ærede Mindretal har gjort gældende, at tale om, at man burde absolut fastholde et Tilskud til Kommunerne af 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ærede Mindretal beklager, at man gaar ned fra 2 $\frac{1}{2}$ Mill. til 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg beklager det ogsaa, men jeg tror, det er af ganske andre Grunde. Jeg har hele Tiden holdt paa, at vi skulde se at bevare dette Tilskud til Kommunerne, og har ogsaa holdt paa, at for saa vidt disse ny Skatter indbragte et større Beløb end paaregnet, skulde Kommunerne alligevel have Udsigt til at faa disse 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men jeg har maattet opgive det netop af Hensyn til Finanserne, og jeg erkender fuldt ud, at det er rigtigt at opgive disse Krav. Men nu siger det ærede Mindretal, at det skulde vi have fastholdt, til Trods for det ærede Mindretals Bekymringer med Hensyn til den finansielle Stilling og med Hensyn til, hvor Pengene skulle komme fra, og dernæst til Trods for, at det ærede Mindretal jo dog har været imod dette Tilskud til Kommunekasserne, det ærede Mindretal har bekæmpet det Gang efter Gang og sagt, at det var urimeligt at give Kommunerne dette Tilskud fra Statskassens Side. Det drøftede vi jo med hinanden forleden ved 2den Behandling, og jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa det i Dag. Jeg skal altsaa kun fastslaa, at det harmonerer aldeles ikke med det ærede Mindretals tidligere Stilling til dette Kommunitilskud.

Der er et Par Medlemmer for Kjøbenhavn, der have haft Ordet her i Dag, nemlig det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen) og det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen), og de